

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B.P.**, so sídlom B.B., IČO: X., zast. advokátom JUDr. O.B., so sídlom Z.B. proti žalovaným: **1/ RNDr. L.Č.**, bytom Š.B., zast. advokátkou JUDr. M.U., so sídlom B.D., **2/ B.P.**, bytom R.B., **3/ Mgr. K.J.**, bytom B.B., zast. S., s. r. o., so sídlom D.B., IČO: X., **4/ Ing. J.P.**, bytom W.B., zast. S., s. r. o., so sídlom D.B., IČO: X., **5/ Ing. M.P.**, bytom V.B., zast. P., s. r. o., so sídlom D.B., IČO: X., **6/ Ing. I.Ž.**, bytom B.B., zast. L., s. r. o., so sídlom D.B., IČO: X. **o zaplataenie 15 878 282,45 Sk**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 30 Cb 71/2001, *o návrhu žalobcu na prikázanie veci inému súdu*, takto

r o z h o d o l:

Návrhu žalobcu na prikázanie veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 30 Cb 71/2001 inému krajskému súdu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Žalobca žalobou zo dňa 14.11.2001, súdu prvého stupňa doručenou 19.11.2001, uplatnil v zmysle § 373 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) náhradu škody vo výške 15 878 282,45 Sk. Súdu navrhol, aby na náhradu škody zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne, alternatívne pre prípad, ak by súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zodpovednosť za vzniknutú škodu nesú aj ďalší členovia predstavenstva, žalobca navrhol, aby sumu 15 878 282,45 Sk z titulu náhrady škody zaplatili aj žalovaní v 3/ až 6/ rade.

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa rozsudkom z 08.10.2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433 žalobu žalobcu zamietol. Súčasne rozhodol o uložení povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov konania žalovaným, a to žalovaným v 1/ a 2/ rade v sume 20 761,30 eur, žalovaným v 3/ a 4/ rade v sume 25 384,52 eur, žalovanému v 5/ rade v sume 14 104,32 eur a žalovanému v 6/ rade v sume 16 529,84 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak v nadväznosti na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.08.2008, č. k. 1 Obo 37/2007-334, ktorým najvyšší súd ako súd odvolací zrušil skorší rozsudok prvostupňového súdu z 20.06.2006, č. k. 30 Cb 71/01-238 o zamietnutí žaloby a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa bola skutočnosť, že tento sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne nevysporiadal s otázkou posúdenia oprávnenosti nároku žalobcu, nevysporiadal sa s rozpormi v tvrdeniach účastníkov, tak na strane žalobcu, ako aj na strane žalovaných, nedostatočne vyhodnotil predložené dôkazy a nezdôvodnil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Napriek tomu vo svojom rozhodnutí konštatoval, že nie je preukázané, že by konaním žalovaných došlo ku škode, ktorá je predmetom konania a návrh zamietol. Súdu prvého stupňa uložil, aby doplnil dokazovanie všetkými prostriedkami, ktorými možno zistiť stav veci, dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotil a až po takto doplnenom dokazovaní vo veci znovu rozhodol.

Protí rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 08.10.2009, č. k. 30 Cb 71/2001-433 podal žalobca odvolanie, argumentujúc, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe ním vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (č. l. 439 - 444). Súčasne navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky prikázal vec na rozhodnutie inému krajskému súdu z dôvodu výhrad k opakovanému nezákonnému postupu prvostupňového súdu v konaní.

Podľa § 12 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa. Vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (v danom prípade Krajský súd v Bratislave) a súdu, ktorému sa vec má prikázať (iný, bližšie nešpecifikovaný krajský súd).

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

K prikázaniu veci podľa vyššie citovaného § 12 ods. 1 O. s. p. je potrebné zdôrazniť, že toto prichádza do úvahy až potom, ako bolo právoplatne rozhodnuté, že všetci sudcovia príslušného súdu sú z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčení a tento súd nemôže vo veci konať.

Naproti tomu, k prikázaniu vecí inému než príslušnému súdu podľa § 12 ods. 2 O. s. p. možno pristúpiť len v tých prípadoch, v ktorých by prejednanie vecí iným než doposiaľ príslušným súdom znamenalo z celkového hľadiska hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie vecí. Prikázanie vecí z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva účastníka občianskeho súdneho konania na zákonného sudcu v zmysle článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a preto dôvod delegácie musí mať vždy výnimočný charakter. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú, v každom prípade však musí ísť vždy o dôvod výnimočnej povahy.

V prejednávanej veci žalobca vhodnosť ním navrhutej delegácie neodôvodnil. Opodstatnenosť svojej žiadosti založil na tvrdení o opakovanom nezákonnom postupe Krajského súdu v Bratislave ako vecne a miestne príslušného súdu, bližšie popísaným v samotnom odvolaní. Z jeho obsahu je zrejmé, že ide o okolnosti spočívajúce v postupe zákonných sudkýň v konaní a rozhodovaní o prejednávanej veci. Samotné výhrady účastníka konania k postupu vo veci konajúceho súdu však dôvod na nutnú či vhodnú delegáciu podľa § 12 ods. 1, ods. 2 O. s. p. nezakladajú. Prikázanie veci podľa § 12 ods. 1 O. s. p. (tzv. nutná delegácia) by do úvahy prichádzalo len vtedy, ak by boli všetci sudcovia príslušného, vo veci konajúceho súdu, z prejednávania a rozhodovania vecí právoplatne vylúčení, čo sa však v predmetnom prípade nestalo. Žalobca námietku zaujatosti vo veci konajúcich sudkýň ani ďalších sudcov Krajského súdu v Bratislave nevzniesol a zaujatosť vo veci nevyslovili ani samotné zákonné sudkyne. Z uvedeného dôvodu súd o vylúčení sudcov podľa § 14 ods. 1

O. s. p. nerozhodoval, ktorá skutočnosť vylučuje aj rozhodovanie o delegovaní veci inému súdu v zmysle § 12 ods. 1 O. s. p.

Prikázanie veci neprichádza do úvahy ani podľa § 12 ods. 2 O. s. p. (tzv. vhodná delegácia), pretože prípadná existencia dôvodov na vylúčenie sudcu, resp. sudcov z konania a rozhodovania, nezakladá dôvod na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený v zmysle § 12 ods. 3 O. s. p. návrhu žalobcu na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 1, ods. 2 O. s. p. nevyhovel.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. júna 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová